

نزدیک بینی (myopia)

نزدیک بینی معمولاً از اوایل دهه ی دوم زندگی شروع

شده و با رشد قطر قدامی خلفی چشم در طی بلوغ افزایش

می یابد و معمولاً بعد از ۱۸ سالگی متوقف می شود. اگر

انحنای قرینه نسبت به اندازه چشم بیشتر باشد یا قطر

قدامی خلفی چشم نسبت به انحنای قرینه بیشتر از حد

معمول باشد نزدیک بینی ایجاد می شود، در نزدیک بینی

نور وارد شده به چشم به صورت دقیق روی شبکیه متمرکز

نمی شود و وضوح تصاویر کاهش می یابد.

واژه نزدیک بینی بدین معناست که شما می توانید اشیای

نزدیک را واضح تر از اشیای دور ببینید.

(البته اشیای نزدیک در فاصله ی متناسب با نمره چشم

واضح دیده می شود)

نزدیک بینی با عدد منفی نشان داده میشود.

نوشته ها علامتها در فاصله ی نزدیک تشخیص داده می

شوند و در فاصله ی دور تشخیص داده نمی شوند.

افراد نزدیک بین دچار سردرد می شوند و احتمال نازکی

شبکیه و آب سیاه افزایش می یابد. برای اصلاح نزدیک

بینی از عدسی های مقعر استفاده می شود.

دوربینی (hyperopia)

شیوع دوربینی از نزدیک بینی کمتر است.

دور بینی وقتی ایجاد می شود که یا چشم نسبت به

انحنای قرینه طول کمتری داشته و یا قرینه نسبت به طول

چشم انحنای کمتری دارد.

در نتیجه در دور بینی نور وارد شده به چشم در

پشت شبکیه متمرکز می شود.

در این حالت اشیای دور تار به نظر می رسند و تصاویر

نزدیک هم تار می باشند.

با افزایش سن توانایی متمرکز کردن تصویر روی شبکیه

کاهش می یابد و به تدریج وابستگی چشم های دوربین به

عینک بیشتر می شود. دوربینی با عدد مثبت نشان داده

می شود، برای اصلاح از عدسیهای محدب استفاده می

شود.

پیر چشمی (presbyopia)

پیر چشمی بخشی از روند طبیعی افزایش سن است و در

هنگامی که عدسی چشم قابلیت انعطاف خود را به تدریج

از دست می دهد اتفاق می افتد.

معمولاً پیر چشمی در سن ۴۵-۴۰ سالگی شروع می شود

و در نتیجه افراد با دید طبیعی (بدون ضعف چشم) احتیاج

به عینک مطالعه پیدا می کنند و افراد نزدیک بین یا

دوربین احتیاج به دو عینک یکی برای دور و یکی برای

نزدیک یا عینک دو دید پیدا می کنند.

لیزر تاثیری روی قدرت متمرکز کننده عدسی چشم

نداشته و بنابراین نمی تواند پیر چشمی را درمان کند.

پیرچشمی معمولاً وضعیت ناخوشایندی برای افراد نبوده و

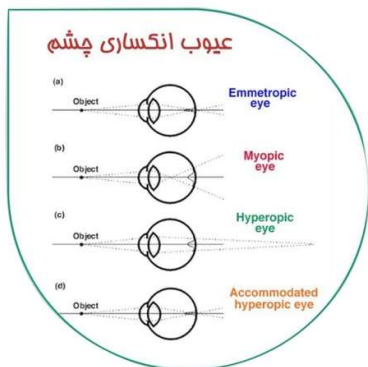
در بیان آن برای فرد، باید توضیح کافی داد که یک پدیده

طبیعی بوده و برای همه ی افراد اتفاق می افتد.

بدیهی است افرادی که دچار دوربینی می باشند زودتر نیاز

به عینک نزدیک پیدا می کنند برعکس افراد نزدیک بین

در سنین بالاتری به عینک نزدیک احتیاج پیدا می کنند.

عیوب انکساری چشم

دماگاه شهید مطهری

زیر نظر دکتر محمد کریم جوهری

کرد آوزنده: لیلا جلی طلب

کارشناس پرستاری - ارشد پریت

بهار ۱۴۰۴

آستیگماتیسم میتوان به صورت زیر طبقه

بندی کرد:

خفیف - متوسط - شدید - بسیار شدید

منابع:

۱- کتاب - چشم پزشکی عمومی تألیف دکتر

محمد علی جوادی - دکتر سپهر فیضی چاپ

سوم ۱۳۹۴

۲- کتاب پرستار چشم پزشکی - ترجمه دکتر

سید حسن هاشمی - دکتر مسعود اقتضایی فرد

چاپ اول ۱۳۸۷

۳- کتاب برونر و سودارت چشم و گوش -

ترجمه منصوره علی اصغریور - طاهره نجفی -

ویرایش یازدهم ۲۰۰۸

آستیگماتیسم (Astigmatism)

بسیاری از افراد به همراه نزدیک بینی یا دوربینی درجاتی

از آستیگماتیسم یا حالت بیضی بودن قرینه را دارند.

آستیگماتیسم وقتی ایجاد میشود که قرینه شبیه مقطعی

از توپ بیسبال است تا توپ بسکتبال، در نتیجه تصاویر به

علت انکسار نامساوی در قسمتهای مختلف قرینه کاملاً بر

روی شبکیه متمرکز نمی شوند و چه دور چه نزدیک تار

می شوند بنابراین افرادی که دچار درجات بالایی از

آستیگماتیسم هستند نه تنها همانند افراد نزدیک بین

اشیای دور را تار میبینند، بلکه اشیای نزدیک را هم تار می

بینند. علت شایع آستیگماتیسم ناهنجاریهای در شکل

قرینه است. از مثال بارز آستیگماتیسم می توان قوز قرینه

و اسکارهای قرینه ناشی از جراحی قرینه و ضربه و عفونت

اشاره کرد.